

Eddington

Direcció i guió: Ari Aster **País:** EUA **Durada:** 148 min **Any:** 2025 **Gènere:** Comèdia dramàtica **Interpretació:** Joaquin Phoenix, Pedro Pascal, Luke Grimes, Deirdre O'Connell... **Música:** The Haxan Cloak, Daniel Pemberton **Fotografia:** Darius Khondji **Distribuidora:** Universal Pictures **Estrena a Espanya:** 12/09/2025

No recomanada per a menors de 16 anys

Doblada en espanyol / Versió original en anglès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Maig de 2020. En un viatge per carretera, una parella es queda atrapada a Eddington, un petit poble de Nou Mèxic, durant la pandèmia. Inicialment són ben acollits, però tot fa un gir sinistre en caure la nit. L'enfrontament entre el xèrif (Joaquin Phoenix) i l'alcalde (Pedro Pascal) provoca el caos quan els veïns s'enfronten entre si. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Joaquin Phoenix i Pedro Pascal s'enfronten al salvatge oest de Trump

Els dos actors són un xèrif i un alcalde a 'Eddington', corrosiva sàtira política d'Ari Aster, a concurs a Canes, sobre les derives conspiranoiques dels Estats Units

El que veiem a **Eddington**, la nova pel·lícula del nord-americà Ari Aster, és grotesc i esbojarrat, però, per desgràcia, aquest mirall deformant dels Estats Units contemporani reflecteix amb força precisió una realitat inimaginable fa no tant i que avui escapa a raons. Aster posa tot això als quatre carrers d'un petit poble de Nou Mèxic anomenat Eddington, el xèrif del qual —interpretat per un brillant Joaquin Phoenix— s'enfronta a l'alcalde hispà que dona vida Pedro Pascal. El duel entre tots dos és important, però l'objectiu principal de la pel·lícula (un embolic boig i violent) és capturar l'esperpèntic present d'un país que ha tornat a triar Donald Trump com a president.

Eddington transcorre durant la pandèmia; concretament, a finals de maig del 2020, ara fa just cinc anys. Aleshores, un policia de Minneapolis va asfixiar fins a la mort l'afroamericà George Floyd, assassinat que va encendre les protestes de carrer del Black Live Matters per tot els Estats Units. Phoenix és el xèrif blanc d'un poble minúscul del desert, el paio es nega a fer servir mascaretes i fins i tot convida els seus conciutadans a no fer-ho. Poques pel·lícules —potser *Un polvo desafortunado o porno loco*, de Radu Jude— han aconseguit satiritzar d'una manera tan mordaç l'ús dels tapaboques, que aquí només es una gota dins del pou conspiranoic que va suposar la pandèmia i que a **Eddington** engoleix la sogra del xèrif; mentre la seva dona (Emma Stone) es dedica a brodar ninots assossegada per les teories pedòfiles de l'extrema dreta de QAnon. També hi ha un altre personatge, interpretat per Austin Butler, que sembla una paròdia d'alguns dels il·luminats que van acabar assaltant el Capitoli.

Pascal és hispà i no només és l'alcalde, també és el propietari del bar del poble. Resulta un home força més assenyat que el xèrif, però Aster no deixa canya dreta, i això inclou els joves del lloc i les seves manifestacions en nom del Black Live Matters.

Amb gràcia i mala bava, el director de *Midsommar* (2019) i *Hereditary* (2018) converteix **Eddington** (rodada a Albuquerque) en un decorat-tauler en el qual hi ha representades totes les fitxes de la societat estatunidenca (dels blancs espantats i paranoics als nadius americans, els afroamericans i els hispans). Tots formen part d'un salvatge oest nou abonat al trumpisme i al culte de les veritats alternatives d'Internet.

Aster introdueix amb destresa el llenguatge de les xarxes socials i la televisió, aquesta amalgama en què ja ningú no distingeix entre notícies i mentides. [...]

La sàtira política d'Aster es distancia del terror psicològic i les fosques exploracions del trauma de les seves pel·lícules anteriors. Després de *Beau tiene miedo* (2023), que s'enredava en la fosca psique del seu protagonista, el cineasta torna a treballar amb Joaquin Phoenix, que aconsegueix construir un personatge molt divertit a qui li passa de tot (el deixa la seva dona, es contagia de covid...) mentre passeja el seu supremacisme blanc de vella escola (no a les mascaretes; sí a anar a les armes) pels quatre carrers d'un poble entregat a les noves formes del satanisme.

Elsa Fernández-Santos - elpais.com